

Kunniajäsenemme, Miamin yliopiston emeritus dekaani Emanuel M. Papper (1915–2002) on kuollut

Tapani Tammisto

EMANUEL M. PAPPER, Miamin yliopiston entinen dekaani, kuoli tiistaina 3.12.2002 masstiiviseen aivoverenvuotoon 87 vuoden ikäisenä. Hän oli vielä viettänyt Kiitospäivän lomaa virkeänä, iloisena ja onnellisena lastensa ja lastenlastensa kanssa, joista viimeisenä takaisin kotiin sa matkustanut poika oli eronnut tyytyväisestä ja hyväkuntoisesta isästään maanantaina. Kaikesta päätellen Mannyllä oli siis onneksi suotu rauhallinen lähtö vailla suurempia kärsimyksiä.

Emanuel M. Papper syntyi New Yorkissa, kävi koulunsa Brooklynissa ja Columbia Collegessa opiskellakseen sitten lääketiedettä New Yorkin yliopistossa. Nuorena lääkäriä hän toimi II maailmansodan aikana muutaman vuoden armeijan lääkintäjoukoissa ja hänestä tuli Walter Reed Hospitalin anestesiyllilääkäri. Täältä hän siirtyi anestesiyllilääkäriksi Columbian yliopistoon ja Presbyterian Hospitaliin, jossa hän alaisensa mukaan loi leikkaussaleihin aivan uuden yhteistyökulttuurin kirurgien ja anesthesiologisten välille.

Vuosina 1969-1981 Papper toimi Miamin yliopiston lääketieteellisen koulun dekaanina, jossa hän sinnikkäällä lobbauksellaan onnistui 1972 luomaan merkittävän ”Edistyksen Vuosikymmen” (Decade of Progress) -rahoitusohjelman ja sen avulla kohottamaan Jackson Memorial Hospitalin siksi merkittäväksi lääketieteelliseksi keskuksiksi, mikä se nykyään on. Eläkkeelle siirryttyään Papper jatkoi toimintaansa Miamin yliopistossa Englannin kirjallisuuden opiskelijana ja saavutti 75 vuotiaana, elokuus-

sa vuonna 1990 valmistuneella väitöskirjallaan ”Pain, Suffering and Anesthesia in the Romantic Period”, Englannin kirjallisuuden tohtorin arvon.

Papper oli intellektuaalisesti ja kulturellisesti poikkeuksellisen avarakatseinen, tietorikas ja ystävällinen persoonallisuus, joka ei koskaan suhtautunut alentuvasti tai halveksivasti keskusteluaikaa ehkä heikommin hallitsevaan kumppaniinsa. Lisäksi Papper oli erittäin taitava ja pätevä ”ihmissuhdepoliitikko”, joka kohotti merkittävästi anesthesiologian asemaa ja imagoa erikoisalana sekä koulutti lähes kaikki nykyiset anesthesiologian oppitulojen haltijat Yhdysvalloissa.

Papperin vaimo Patricia on puolestaan luonnehtinut miestänsä synnynnäiseksi taiteita suosivaksi renessanssihahmoksi. Yhdessä pariskunta onkin osallistunut erittäin merkittävästi mm. New World sinfoniaorkesterin, Floridan filharmonisen orkesterin, Floridan oopperan ja Miamin taidemuseon toiminnan tukemiseen.

Myöhempinä vuosinaanakin Papper jatkoi aktiivista toimintaansa. Hän osallistui mm. Johns Hopkinsin yliopiston lääketieteellisen koulun vierailuasiain toimikunnan työskentelyyn ja järjesti humanistisia seminaareja Aspenin instituutin tutkimuslaitoksessa Coloradossa, jossa hänellä oli loma-asunto.

Papper osallistui II maailmansodan päätyttyä aktiivisesti Euroopan pioneirianesthesiologisten kouluttamiseen ja anestesiaolosuhteiden kaikinpuoliseen kehittämiseen ja anesthesiologisten ”ver-

kostamiseen”. Niinpä hänet onkin kutsuttu monien eurooppalaisten kansallisten anestesiologi-yhdistysten sekä Euroopan Anestesia Akatemian kunniajäseneksi. Suomen Anestesiologiyhdistyksen kunniajäseneksi Emanuel M. Papper kutsuttiin 40 vuotta sitten vuonna 1963. Näinä vuosina hän on aktiivisesti jatkanut toimintaansa suomalaisen anestesiologian hyväksi organisoimalla anestesiologeillemme koulutus-, tutkimus- ja esitelmöimismahdollisuuksia Yhdysvalloissa, luomalla suomalaiselle anestesiologialle monipuolisia ja hedelmällisiä kansainvälisiä kontakteja sekä osallistumalla niin kansallisiin kuin Suomessa järjestettyihin pohjoismaisiin ja muihin kansainvälisiin kokous- ja koulutustilaisuuksiin; viimeksi, jo 80 vuotta täytettyään, Helsingissä vuonna 1995 pidettyyn Euroopan Anestesia Akatemian kokoukseen.

Emanuel M. Papperia jäivät kaipaamaan hänen vaimonsa Patricia, poikansa, kaksi kasvatilastansa, neljä lastenlasta ja yksi lapsenlapsen lapsi. Mannyn siunaus toimitettiin torstaina 5.12. ja hänet haudattiin Woodlawn Cemetery -hautausmaalle.

Suomen Anestesiologiyhdistys voi todella olla onnellinen ja ylpeä, että sille oli suotu etuoikeus pitää piirissään ja ammatillisena esikuvanaan Emanuel M. Papperin kaltainen humaanisti persoonallisuus. □

Tapani Tammisto
Emeritusprofessori